

Från Fonus till Elvis

Ordförande Ingrid Olsson kunde hälsa drygt 60 gäster välkomna till oktobermötet hos SPF Seniorerna i Gullspång-Hova. Inledningsvis fick vi en information från Fonus representanter Torbjörn och Otto på temat Säg det - Lämna inget osagt! Vi uppmanades att hålla kontakt medan tid var - om så bara med ett SMS.

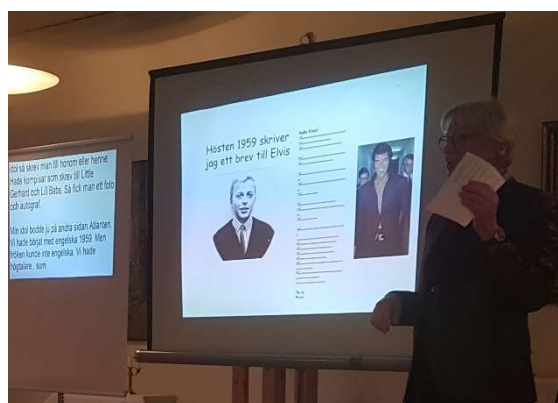
Statistiskt får varje svensk ordna en begravning 1,2 ggr i livet och det är i allra högsta grad något vi alla kommer i kontakt med. Det finns idag många olika akter varav 15% är kistbegravningar. En begravning eller kremering ska ske inom en månad efter dödsfallet. En skrämmande utveckling är alla fulltecknade kalendrar som bidrar till att idag hålls en del begravningsakter efter kremeringen, med endast urnan efter den avlidne på plats, för att hinna samla alla i tid. Då gravsätts urnan vid högtiden.

Till kaffet var det så dags för Stig "Stickan" Carlsson att lätta upp stämningen och berätta om "Mitt liv med Elvis" – hur han redan som 8-åring fastnade för Elvis då han hörde honom i radio för första gången i låten Tutti Frutti.

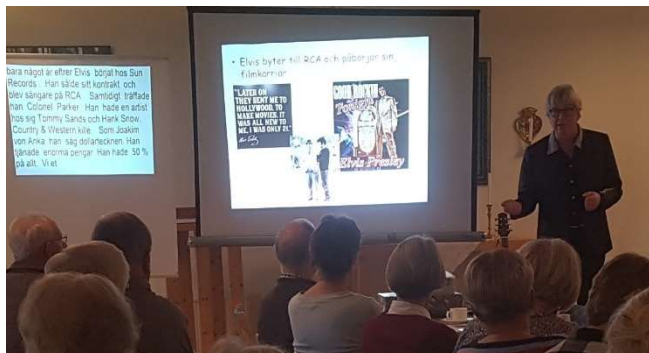
Som 11-åring skriver han ett idol-brev med hjälp av sin bror som gick i realen och läste engelska - svaret uteblev dock.

Intresset för idolen har verkligen hållit i sig. Det bevisas av besöken till Elvis födelsehus i Tupelo, affären där han fick sin första gitarr och besöket i Elvis första inspelningsstudio som 50 år efter idolens debut resulterade i Stickans egen CD-inspelning i samma inspelningshytt.

Det har blivit några besök till Graceland, det välkända huset där Elvis bodde under sin storhetstid och ligger begravd. Det allra närmaste Stickan kommit sin idol var ändå vid ett besök till Memphis då en gemensam bekant presenterade honom för Elvis dotterson!

Samtidigt som vi fick berättelsen om Elvis fick vi lyssna till (och sjunga med i) en del välkända låtar ur Elvis låtskatt.

Stickan avslutade så sin berättelse med den klassiska kommentaren: "Elvis has left the building", engelska för "Elvis har lämnat byggnaden", och är en fras som ofta användes efter framträdanden av Elvis Presley för att meddela fans som väntade på extranummer att ytterligare väntan skulle vara förgäves så därmed fick vi också vara mycket nöjda.

